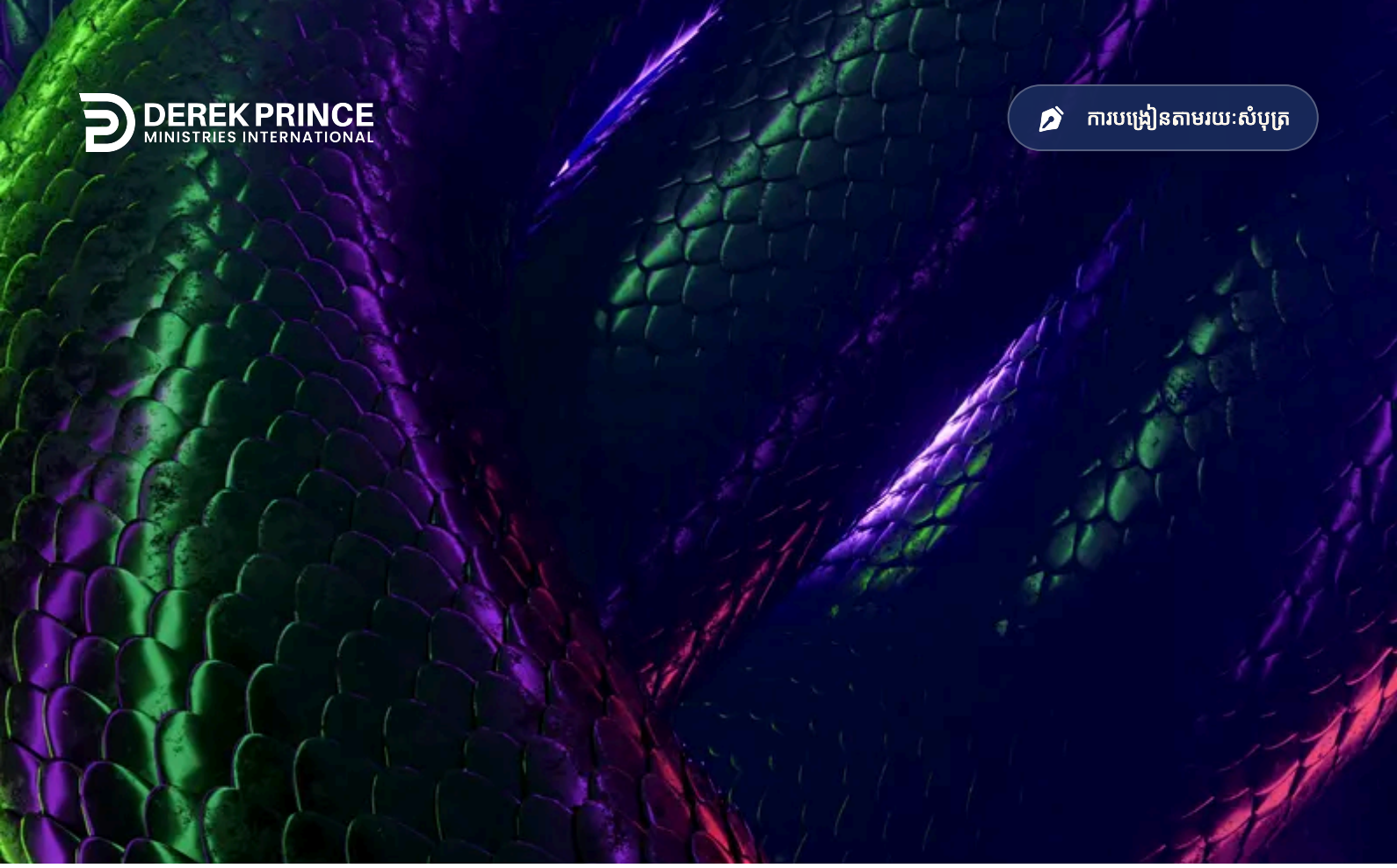

និស្ស័យរបស់សត្វសាហាវ

ផ្នែក 1/3

Decision Time
ដោយ ដេរេក ព្រីនស៍

សំបុត្របង្រៀននៅក្នុងស៊េរី «ពេលវេលានៃការសម្រេចចិត្ត» នេះ គ្របដណ្តប់លើប្រធានបទបីផ្សេងគ្នា។ សំបុត្រនេះពន្យល់អំពី «និស្ស័យរបស់សត្វសាហាវ» ដែលបង្ហាញពីរូបភាពនៃអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទតាមព្រះគម្ពីរ ជាអំណាចខាងវិញ្ញាណដែលប្រឆាំងនឹងព្រះជាម្ចាស់។ នៅក្នុងមេរៀនបន្ទាប់ យើងនឹងសិក្សាអំពី «និស្ស័យរបស់កូនចៀម» ដោយពិនិត្យមើលតាមរយៈព្រះគម្ពីរ អំពីសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណរវាងសត្វតិរច្ឆាន (សាតាំង) និងកូនចៀមនៃព្រះ (ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ)។ ចុងក្រោយ យើងនឹងសិក្សាអំពីតួនាទីរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលតំណាងដោយ «ព្រាប» (The Dove) ជាព្រះអង្គដែលជួយយើងឱ្យយកឈ្នះលើសត្វតិរច្ឆាន។

នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមបង្រៀនអំពីប្រធានបទសង្គ្រាមខាងវិញ្ញាណនៅចុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៦០ និងដើមទសវត្សរ៍ឆ្នាំ ១៩៧០ គ្រីស្ទបរិស័ទជាច្រើនមានការសង្ស័យ។ ពួកគេនិយាយថា៖ "ការបង្រៀនបែបនេះអវិជ្ជមានពេក។ អ្នកកំពុងផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើអារក្សច្រើនពេក។ ហេតុអ្វីមិននិយាយតែអំពីព្រះយេស៊ូវទៅ?”

ទោះបីមានការជំទាស់ទាំងនេះក៏ដោយ ខ្ញុំនៅតែបន្តបង្រៀនពីការបើកសម្តែងទាំងស្រុងរបស់ព្រះ ស្តីពីគ្រាចុងក្រោយ រួមទាំងសារពីព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអំពីអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ និងវិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទផងដែរ។ ខ្ញុំជឿជាក់ថាគ្រីស្ទបរិស័ទដែលមិនយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការដាស់តឿនរបស់ព្រះគម្ពីរអំពីប្រធានបទនេះ កំពុងស្ថិតក្នុងគ្រោះថ្នាក់យ៉ាងខ្លាំង ដែលអាចត្រូវបានការបោកបញ្ឆោតនាំឲ្យវង្វេង។

ជិតជាងអ្វីដែលយើងគិត

យើងមិនគួរផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់លើសលប់ដល់សាតាំងឡើយ។ ប៉ុន្តែ នៅពេលដែលយើងកាន់តែខិតជិតដល់ការប្រឈមមុខចុងក្រោយរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងអាទទឹងព្រះគ្រីស្ទ យើងចាំបាច់ត្រូវដឹងថា តើយើងកំពុងប្រឈមមុខនឹងអ្វី។ ដើម្បីយល់យ៉ាងពេញលេញអំពីសិរីល្អ និងព្រះចេស្តារបស់កូនចៀមនៃព្រះ គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ យើងត្រូវចាប់ផ្តើមដោយសិក្សាអំពីសត្រូវដ៏ធំបំផុតរបស់ទ្រង់ ហើយក៏ជាសត្រូវរបស់យើងដែរ គឺសាតាំង។ នេះហើយគឺជាគោលបំណងនៃសេចក្តីបង្រៀនជាកេរដំណែលទាំងបីផ្នែកនេះ ដែលមានចំណងជើងថា "ពេលវេលានៃការសម្រេចចិត្ត”។ នៅក្នុងលិខិតទាំងនេះ ដែលដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅថ្មី ដែលបានចេញផ្សាយក្រោមចំណងជើងថា "សត្វសាហាវ ឬ កូនចៀម” យើងនឹងពិនិត្យមើលភាពផ្ទុយគ្នាតាមព្រះគម្ពីរ រវាងនិស្ស័យរបស់សត្វសាហាវ (សាតាំង និងអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ) និងនិស្ស័យរបស់កូនចៀម (ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ)។

និស្ស័យដែលផ្ទុយស្រឡះពីគ្នា

តាមការបើកសម្តែងនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ សត្វសាហាវ និងកូនចៀម មាននិស្ស័យផ្ទុយស្រឡះពីគ្នាទាំងស្រុង។ សត្វសាហាវមានល្បិចកល មានការបោកបញ្ឆោត មានមោទនភាព និងការអួតអាង មានភាពឃោរឃៅ សាហាវ និងគ្មានមេត្តា មានចរិតក្បត់ និងសម្លាប់ ផ្តាច់ការ និងចង់ត្រួតត្រាលើអ្នកដទៃ។ ផ្ទុយទៅវិញ កូនចៀមមានលក្ខណៈស្មោះត្រង់ ស្រឡាញ់សេចក្តីសុខសាន្ត បន្ទាបខ្លួន ស្លូតបូត បរិសុទ្ធ រឹងមាំ ស្មោះសាមញ្ញ និងស្ម័គ្រព្រះទ័យលះបង់ខ្លួន។

ខណៈដែលព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាកូនចៀមនៃព្រះដ៏ពិតប្រាកដ ព្រះគម្ពីរក៏ប្រាប់យើងថា សាតាំងគឺជាអំណាចដែលនៅពីក្រោយសត្វសាហាវ។ នៅក្នុងសមរភូមិនៃ

គ្រាចុងក្រោយ នឹងមានការប្រឈមមុខរវាងភាគីទាំងពីរនេះ៖ ព្រះគ្រីស្ទទាស់នឹងអាទទឹងព្រះគ្រីស្ទ កូនចៀមទាស់នឹងសត្វសាហាវ និងសេចក្តីពិតទាស់នឹងការកុហក។

នៅក្នុងថ្ងៃដ៏លំបាកដែលនៅខាងមុខ យើងម្នាក់ៗនឹងបណ្តុះនិស្ស័យរបស់កូនចៀម ឬនិស្ស័យរបស់សត្វសាហាវ។ តើអ្នកនឹងជ្រើសរើសនិស្ស័យមួយណា? ពេលនេះហើយ គឺជាពេលវេលានៃការសម្រេចចិត្ត។

តើអាទទឹងព្រះគ្រីស្ទគឺជានរណា?

ដើម្បីជួយឲ្យយើងអាចវែកញែកអំពីវិញ្ញាណដែលកំពុងធ្វើការនៅក្នុងពិភពលោកសព្វថ្ងៃ ចូរយើងចាប់ផ្តើមដោយពិនិត្យមើលអត្ថន័យនៃពាក្យ “អាទទឹងព្រះគ្រីស្ទ”។ ពាក្យ “គ្រីស្ទ” (Christ) មកពីពាក្យភាសាក្រិក Christos ដែលស្មើនឹងពាក្យភាសាហេព្រើរ Meshiach ឬព្រះមេស្ស៊ី (Messiah) ជាភាសាអង់គ្លេស ដែលមានន័យថា “ព្រះអង្គដែលបានទទួលការចាក់ប្រេងតាំង”។ ដូច្នេះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះមេស្ស៊ី។ ពាក្យបុព្វបទ anti មានអត្ថន័យពីរគឺ “ប្រឆាំងនឹង” និង “ជំនួស”។ ដូច្នេះ អាទទឹងព្រះគ្រីស្ទ គឺជាអ្នកប្រឆាំងនឹងព្រះមេស្ស៊ី ដែលមកប្រឆាំងនឹងព្រះគ្រីស្ទដ៏ពិត ដើម្បីបដិសេធទ្រង់ និងព្យាយាមជំនួសទ្រង់ដោយព្រះគ្រីស្ទក្លែងក្លាយ។

នៅក្នុង ១ យ៉ូហាន 2:18 លោកយ៉ូហានបាននិយាយអំពីវត្តមានរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ នៅក្នុងគ្រាចុងក្រោយថា៖

> “ក្មេងរាល់គ្នាអើយ នេះជាពេលម៉ោងក្រោយបង្អស់ហើយ សព្វថ្ងៃនេះកើតមានពួកទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើន ដូចជាអ្នករាល់គ្នាបានឮហើយថា អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទត្រូវមក”។

ថែមពីនេះទៀត នៅក្នុង ១ យ៉ូហាន 4:2-3 ថា៖

> “ឯងនឹងសម្គាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានដូច្នេះ គឺអស់ទាំងវិញ្ញាណណាដែលថ្លែងប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាម គឺវិញ្ញាណនោះហើយ ដែលមកពីព្រះ តែវិញ្ញាណណាដែលមិនព្រមថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាមទេ នោះមិនមែនមកពីព្រះឡើយ គឺជាវិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទវិញ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយថា ត្រូវមក តែឥឡូវនេះ ក៏នៅក្នុងលោកីយ៍ហើយ”។

នៅក្នុងខទាំងពីរនេះ យើងឃើញការប្រើពាក្យ “អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ” បីទម្រង់ គឺអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ (ពហុវចន:) អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ (ឯកវចន:) និងវិញ្ញាណនៃអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ។ សេចក្តីពិតចុងក្រោយនេះមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង៖ អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទនីមួយៗ ត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយវិញ្ញាណនៃអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ។

នៅពេលអ្នកព្យាយាមវែកញែក អំពីវិញ្ញាណដែលនៅពីក្រោយមនុស្សម្នាក់ ស្ថានការណ៍មួយ ឬចលនាណាមួយ សូមសួរខ្លួនអ្នកនូវសំណួរទាំងបីនេះ៖

1. ១. តើវាទាក់ទងនឹងវិញ្ញាណរបស់អង់ទីគ្រីស្ទឬទេ?
2. ២. តើវាសំដៅទៅលើអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទមួយក្នុងចំណោមអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើនទៀតដែរឬទេ?
3. ៣. តើវាសំដៅទៅលើអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទដែរឬទេ?

ក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងមូល មានអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើនលេចឡើង។ ទោះជាយ៉ាងណា មានម្នាក់ដែលព្រះគម្ពីរហៅថា អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ។ តាមការគិតដ៏សមហេតុផល យើងអាចនិយាយបានថា ការមកដល់របស់វាប្រហែលជាជិតណាស់ រហូតដល់ស្រមោលរបស់វាបានចាប់ផ្តើមធ្លាក់លើឆាកនៃប្រវត្តិសាស្ត្ររួចទៅហើយ។

ការសម្គាល់បួនរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ

ការសម្គាល់ទីមួយ៖ វាចេញពីក្នុងចំណោមយើង។

យើងអានអំពីរឿងនេះនៅក្នុង ១ យ៉ូហាន 2:19៖ “[អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទជាច្រើន] បានចេញពីពួកយើងទៅ តែមិនមែនជាពួកយើងទេ ដ្បិតបើគេជាពួកយើងមែន នោះនឹងបាននៅជាប់ជាមួយនឹងយើងហើយ តែដែលគេបានចេញទៅ នោះដើម្បីនឹងសម្តែងពីគេថា គ្រប់គ្នាមិនមែនជាពួកយើងទេ”។ វិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ ចាប់ផ្តើមដោយមានការជាប់ទាក់ទងជាមួយប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ ប៉ុន្តែអ្នកដែលប្រកាន់ខ្ជាប់នឹងអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ នឹងមិនបន្តនៅជាមួយពួកគ្រីស្ទបរិស័ទឡើយ។ នៅទីបំផុត ពួកគេនឹងចាកចេញពីសេចក្តីជំនឿគ្រីស្ទបរិស័ទ។

ការសម្គាល់ទីពីរ៖ វាបដិសេធទំនាក់ទំនងរវាងព្រះវរបិតា និងព្រះបុត្រា។

បន្តនៅក្នុង ១ យ៉ូហាន 2:22៖ “តើអ្នកណាជាអ្នកកុហក បើមិនមែនជាអ្នកដែលប្រកែកថា ព្រះយេស៊ូវមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទនោះទេ អ្នកណាដែលមិនព្រមទទួលស្គាល់ទាំងព្រះវរបិតា នឹងព្រះរាជបុត្រាផង អ្នកនោះហើយជាអ្នកដែលទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ”។ ការសម្គាល់ទីពីរនេះ អាចមើលឃើញយ៉ាងច្បាស់នៅក្នុងសាសនាឥស្លាម ដែលជាអំណាចមួយក្នុងចំណោមកម្លាំងប្រឆាំងនឹងគ្រីស្ទបរិស័ទដ៏ខ្លាំងបំផុតនៅក្នុងពិភពលោក។ នៅលើដំបូលវិហារអូម៉ាដ៏ធំមួយ ដែលស្ថិតនៅលើទីតាំងព្រះវិហារនៅក្រុងយេរូសាឡឹម មានសិលាចារឹកដែលបានសរសេរពាក្យថា “ព្រះមិនត្រូវការព្រះបុត្រាទេ” ចំនួនពីរដង។

ការសម្គាល់ទីបី៖ វាបដិសេធការដែលថា ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមកយកនិស្ស័យជាសាច់ឈាម។

សូមមើល ១ យ៉ូហាន 4:2៖ “យើងនឹងសម្គាល់ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបានដូច្នេះ គឺអស់ទាំងវិញ្ញាណណាដែលថ្លែងប្រាប់ថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាម គឺវិញ្ញាណនោះហើយ ដែលមកពីព្រះ”។ វិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ បដិសេធការយាងមករបស់ព្រះយេស៊ូវជាសាច់ឈាម។ វាមិនព្រមទទួលស្គាល់ថា ព្រះមេស្ស៊ីបានយាងមកជាមនុស្សពិត ដែលមានសាច់ឈាមដូចមនុស្សទូទៅនោះឡើយ។

ការសម្គាល់ទីបួន៖ វាមិនព្រមទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវទេ។

បន្តនៅក្នុង ១ យ៉ូហាន 4:3៖ “តែវិញ្ញាណណាដែលមិនព្រមថា ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានមកក្នុងសាច់ឈាមទេ នោះមិនមែនមកពីព្រះឡើយ គឺជាវិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទវិញ ដែលអ្នករាល់គ្នាបានឮនិយាយថា ត្រូវមក តែឥឡូវនេះ ក៏នៅក្នុងលោកីយ៍ហើយ”។ ដោយគ្មានការសង្ស័យ យើងអាចនិយាយបានថា វិញ្ញាណណាក៏ដោយដែលមិនទទួលស្គាល់ព្រះយេស៊ូវស្របតាមអ្វីដែលព្រះគម្ពីរបានបើកសម្តែងអំពីទ្រង់ គឺជាវិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ។

ការបង្ហាញខ្លួនលើកដំបូង

ព្រះគម្ពីរបានកត់ត្រាពីលើកដំបូង ដែលវិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទបានបង្ហាញខ្លួនយ៉ាងជាក់ស្តែង។ នៅក្នុង ម៉ាថាយ 27:21-22 ព្រះយេស៊ូវបានឈរនៅចំពោះមុខលោកពីឡាត់ និងអ្នកចោទប្រកាន់ទ្រង់ ដែលជាអ្នកដឹកនាំសាសនាយូដា។ លោកពីឡាត់មានបំណងដោះលែងអ្នកទោសម្នាក់ គឺព្រះយេស៊ូវ ឬ បារ៉ាបាស។ តើពួកគេនឹងជ្រើសរើសអ្នកណា?

> នោះលោកចៅហ្វាយចាប់ពាក្យសួរគេថា ក្នុងមនុស្ស២នាក់នេះ តើចង់ឲ្យខ្ញុំលែងអ្នកណា គេឆ្លើយឡើងថា សូមលែងបារ៉ាបាសចុះ លោកពីឡាត់សួរគេថា ដូច្នេះ តើឲ្យខ្ញុំធ្វើអ្វីដល់យេស៊ូវដែលហៅជាព្រះគ្រីស្ទនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាក៏ឆ្លើយឡើងថា ចូរឆ្កាងវាទៅ។

ច្បាស់ណាស់ នេះគឺជាការបដិសេធព្រះយេស៊ូវដោយចេតនា ហើយជ្រើសរើសអ្នកផ្សេងមកជំនួសទ្រង់។ បារ៉ាបាសគឺជាអ្នកទោសនយោបាយដ៏ឃោរឃៅ និងជាឃាតកដែលគេស្គាល់ច្បាស់។ ចំណែកឯព្រះយេស៊ូវវិញ ទ្រង់មិនដែលធ្វើឲ្យនរណាម្នាក់រងគ្រោះឡើយ។ ទ្រង់បានធ្វើតែអំពើល្អប៉ុណ្ណោះ។ ទ្រង់បានព្យាបាលមនុស្សជាច្រើន (ប្រហែលជាមានអ្នកខ្លះក្នុងហ្វូងមនុស្សនេះផងដែរ) ហើយបាននាំមកនូវសេចក្តីសុខសាន្ត និងសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់មនុស្សជាច្រើន។

ការជ្រើសរើសដ៏មិននឹកស្មានដល់របស់ហ្វូងមនុស្សនេះ គឺជាព្រឹត្តិការណ៍ដ៏គួរឲ្យភ្ញាក់ផ្អើលបំផុតមួយក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ។ ហេតុអ្វីបានជាជនជាតិយូដាបានធ្វើកំហុសដ៏សោកនាដកម្មបែបនេះ? ខ្ញុំជឿថា ទោះបីជាពួកគេមិនបានដឹងខ្លួនក៏ដោយ ក៏ពួកគេត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយវិញ្ញាណមួយ គឺអាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ។

ចូរកុំចង្អុលម្រាមដៃចោទប្រកាន់ពួកគេឡើយ។ នៅពេលដែលយើងត្រូវប្រឈមមុខនឹងការជ្រើសរើសដូច្នេះ គឺជាពេលដែលយើងត្រូវធ្វើការសម្រេចចិត្តដ៏សំខាន់បំផុតរបស់យើង យើងត្រូវប្រុងប្រយ័ត្នយ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីកុំឲ្យធ្វើកំហុសដូចពួកគេ។ នៅថ្ងៃនោះមានអំណាចខាងវិញ្ញាណមួយបានបក់កាត់ហ្វូងមនុស្ស ហើយបានផ្លាស់ប្តូរពួកគេ។ ពួកគេហាក់ដូចជាបាត់បង់ស្មារតី ដោយពោរពេញទៅដោយកំហឹងយ៉ាងខ្លាំង ទាំងគ្មានមូលហេតុសមហេតុផលណាមួយឡើយ។ ខ្ញុំជឿថា នេះគឺជាពេលដែលវិញ្ញាណរបស់អាទទឹងនឹងព្រះគ្រីស្ទ បានបង្ហាញខ្លួនជាលើកដំបូងនៅលើឆាកនៃប្រវត្តិសាស្ត្រមនុស្សជាតិ។

ព្រះយេស៊ូវបានព្រមានជនជាតិយូដាអំពីរឿងនេះរួចហើយ នៅពេលពួកគេជំទាស់នឹងការអះអាងរបស់ទ្រង់ថា ទ្រង់ជាព្រះមេស្ស៊ី៖

> ខ្ញុំបានមកដោយនូវព្រះនាមរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំ តែអ្នករាល់គ្នាមិនទទួលខ្ញុំទេ បើសិនជាមានអ្នកណាទៀតមក ដោយនូវឈ្មោះរបស់ខ្លួនគេ នោះអ្នករាល់គ្នានឹងទទួលអ្នកនោះវិញ។ (យ៉ូហាន 5:43)

ខ្ញុំជឿថា ការព្រមាននេះរបស់ព្រះយេស៊ូវ គឺជាការបង្ហាញជាមុនអំពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើងនៅលើពិភពលោក។ ព្រះនឹងដាក់មនុស្សជាតិទាំងមូលឲ្យប្រឈមមុខនឹងការជ្រើសរើសមួយថា៖ “តើអ្នកចង់បានព្រះយេស៊ូវ ឬចង់បានអ្នកផ្សេង?” អំណាចខាងវិញ្ញាណដដែល ដែលបានគ្រប់គ្រងហ្វូងមនុស្សនៅសម័យព្រះយេស៊ូវ នឹងធ្វើឲ្យមនុស្សភាគច្រើនលើសលប់ប្រកាសថា៖ “ចូរយកព្រះយេស៊ូវចេញទៅ! យើងនឹងជ្រើសរើស...” អ្នកណាក៏ដោយដែលពួកគេជ្រើសរើស នឹងអាក្រក់ជាងបារ៉ាបាសយ៉ាងហួសប្រមាណ។

តើយើងគួរធ្វើអ្វី?

សេចក្តីពិតនេះ គឺជាការប្រឈមមុខដ៏លំបាក។ ប៉ុន្តែ យើងគ្រប់គ្នាចាំបាច់ត្រូវទទួលយកការបង្រៀននេះជាបន្ទាន់។ យើងមិនត្រូវសន្មតថា ខ្លួនយើងមិនអាចត្រូវបានបោកបញ្ឆោតនោះឡើយ។

តើអ្វីជាខ្សែការពារដំបូងរបស់យើងប្រឆាំងនឹងការបោកបញ្ឆោតនេះ? គឺការរក្សាការថ្វាយបង្គំយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួន ចំពោះសេចក្តីពិតរបស់ព្រះ លើសអ្វីៗទាំងអស់ក្នុងជីវិតរបស់យើង។ ឥឡូវនេះ សូមយើងអធិស្ឋានរួមគ្នាសម្រាប់ការនេះ។

ឱព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវអើយ! ទូលបង្គំសូមអរព្រះគុណទ្រង់ ដោយសារព្រះទ័យស្រឡាញ់របស់ទ្រង់ចំពោះទូលបង្គំ ទ្រង់បានប្រទានការបង្រៀនដ៏សំខាន់នេះដល់ទូលបង្គំ។ សូមជួយឲ្យទូលបង្គំទទួលយកអ្វីដែលទូលបង្គំកំពុងរៀន ដោយមិនមានការភ័យខ្លាចឡើយ។ ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់ដោយចិត្តបន្ទាបខ្លួន សូមបង្កើនសេចក្តីស្រឡាញ់ និងបំណងប្រាថ្នារបស់ទូលបង្គំចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ឲ្យកាន់តែខ្លាំងឡើង។ ទូលបង្គំប្រកាសថា ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់គឺជាសេចក្តីពិត ដែលនឹងការពារទូលបង្គំពីការបោកបញ្ឆោត។ សូមជួយទូលបង្គំកុំឲ្យជ្រើសរើសអ្វី ឬអ្នកណាផ្សេងក្រៅពីទ្រង់ឡើយ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន!

ការបង្រៀនតាមរយៈសំបុត្រ
ប្រតិចារិក: TL-L147-100-KHM
បច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយ: 12 Nov 2026
គេហទំព័រ: Derekprince.com/km/resources

